

איך לקום מכסא

הצגה בהשראת סרטוני "How To" ביוטיוב

רעיון ובימוי: רוני ברודצקי
כוריאוגרפיה: יותם לבנה
תפאורה: רות מילר
מוסיקה: רן בגנו
תלבושות: אלונה ויינשטיין
תאורה: זיו וולושין
ע. במאית: יאיר שפירא

שחקנים יוצרים - "החיפאית": גרמי אלפסי, אדר בק, אורי גוב, אוריה יבלונבסקי,
ליאור לב, יואל רוזנקיאר, רון ריכטר, מאשה שמוליאן, שירה בליץ

צוות התיאטרון:

מנהל הפקות: דור שלום
מנהל טכני: עופר טל
ניהול הצגה: יואלית אליכין
תאורה: דימה אלטמן
סאונד: דודי עשור
עובד במה: ולרי זסלבסקי
תלבושות ואיפור: לודה גולדברג
אביזרים: ענת זמיר
ייצור תפאורה: שמעון אהרוני

תכנייה:

כתיבה ועריכת תוכן: דורון שפר
עריכה והפקה: עדי רונן
עיצוב: סטודיו דותן לידז'י
איור הכריכה: אדר אביעם
צילום במה: רדי רובינשטיין

משך ההצגה: כשעה ורבע ללא הפסקה

הצגה ראשונה בתיאטרון חיפה: 26 ביוני 2018, י"ג בתמוז תשע"ח

דבר המנהלים

עידן הרשתות החברתיות הוא עידן קסום ומרתק. המרחקים הגיאוגרפיים והגבולות המדיניים מתבטלים, הקשרים האנושיים נוצרים בהקלקה פשוטה אחת וכלי כל צורך לצאת מהבית, ואפילו האינטראקציה היומיומית הפשוטה כבר לא מצריכה כישורים רטוריים כלשהם. די בלחיצת "לייק" מונוטונית כדי להביע הסכמה ושביעות רצון.

עידן זה גם מעלה לא אחת שאלות פילוסופיות חשובות על מהות הקיום והחברה האנושית.

באמצעות רצף של קטעים רוויי אקשן, דרמה והמון הומור וקריצה, "איך לקום מכסא", המופע החדש והמרגש של "החיפאית", מבקש להעלות כמה מהשאלות הללו, ובראשן החשש לרובוטיזציה של המין האנושי ולאובדן ייחודיותו של הפרט בשל ההתמכרות לרשתות החברתיות ולסרטוני ההדרכה ביוטיוב.

גם הרגלי הצפייה וצריכת התרבות בחברה המערבית משתנים ללא הרף בעידן האינטרנט והרשתות החברתיות. סרטוני היוטיוב ואתרי הצפייה הישירה שינו את אופיה של הטלוויזיה ותרמו בעקיפין גם לשינוי אופיו של התיאטרון.

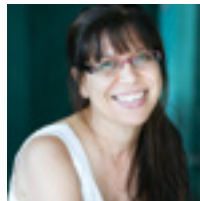
אנו גאים במיוחד בקיומה ובפעילותה של קבוצת "החיפאית", היוצרת תיאטרון אחר – צעיר, נשכני, אנרגטי, רב-תחומי ומגוון, ולא פחות חשוב מכך – חיפאי מאוד.

אנסמבל השחקנים של קבוצת "החיפאית" אינם רק מופיעים במסגרת תיאטרון חיפה באולמה בחיפה. הם גם מתגוררים בשכונת הדר שבחיפה, פעילים במסגרת הקהילה המקומית ויוצרים יצירה תיאטרלית משובחת היונקת את מימיה ואת החמצן שלה בעזרת שורשיה הנטועים עמוק בהווה העירונית.

מכאן, מחיפה, יוצאת בשורת התיאטרון של הקבוצה אל העולם.

משה נאור
מנהל אמנותי

ניצה בן צבי
מנכ"לית תיאטרון חיפה

תקציר

רווק מיוסר ובודד מלמד איך שוטפים רצפה בלי להחליק ולשבור רגל; רווקה תל אביבית חובבת חתולים מחפשת אהבה; זוג צעירים מאוהבים עד לב שמים מלמדים איך עושים 'ליפסינק' ואיך רוקדים ריקוד עולץ; ומדריך קרב מגע, מומחה לתורות לחימה, מעניק שיעורים ועקרונות בהגנה עצמית...

אלה הם רק כמה מן הטיפוסים הצבעוניים המאכלסים את המופע החדש של הקבוצה "החיפאית" "איך לקום מכסא", שיצרה רוני ברודצקי.

ובעוד אנו צופים בקטעי ההדרכה, נחשפים למול עינינו אט-אט הסדקים שמתגלים במסכה המחויכת שהדמויות עוטות על פניהן, נחשפים המשברים, מתגלים הכעסים, נשקפים הפחדים, מתגלה העצב, זועקת הבדידות.

זו איננה הצגה שגרתית. אין כאן עלילה ואין כאן גם סיפור. המופע מכיל רצף של "סרטוני הדרכה" בסגנון "עשה זאת בעצמך" הגודשים ברבבותיהם את רשת שיתוף הסרטים "יוטיוב" וזוכים לפופולריות עצומה עד שהפכו כבר לתופעה חברתית ותרבותית של ממש. בעידן הרשתות החברתיות, החיים הפכו כבר מזמן למציאות מדומה. האהבה נמדדת בכמות ה"לייקים" שכל אחד גורף, ובמספר הצפיות שלו הוא זוכה.

ובעת המעבר מ"סרטון" ל"סרטון" וממציג למציג, משתקפת לה דמותו של "הצופה" המיוסר, המביט בתסכול הולך וגובר ב"תיאטרון הסלפי" שרק גדל וגדל ולעולם אינו נגמר, ותוהה בינו לבין עצמו: היכן הוא קולו של היחיד?

ובצרוור חרישי כשל ג'מיני הצרצר, הוא מבקש לעצמו מפלט מן הדידקטיקה המכנית המשוכפלת העוטפת אותו עד לכדי מחנק או איזו עצמיות יציבה שיוכל להניח בה בבטחה את כל ישותו בטרם יהפוך גם הוא לבורג ברובוטיות של הבנאליה, ויבלע אל בין דפיו האינסופיים של ספר "הוראות ההפעלה".

זהו המופע הראשון של ההרכב החדש של "החיפאית", קבוצת תיאטרון צעירה שנוסדה בשנת 2010 במטרה להצמיח בעיר חיפה ובתיאטרון העירוני קבוצה יוצרת, המשתלבת בסביבה ובקהילה ומייצרת בהן תשתית תעסוקתית ויצירתית ליוצרים ושחקנים בעיר ובארץ.

בין הצלחותיה של "החיפאית" בהרכביה הקודמים אפשר למנות את "הרפתקאות חמור שכולו תכלת", "ליל העשרים" ו"אקווריום".

למנהלת ההרכב החדש של "החיפאית" מונתה היוצרת והבמאית רוני ברודצקי, והיא שחתומה גם על יצירה תיאטרלית מקורית זו.

איך להיות שחקן

שחקני "החיפאית" בוידיos חושפניים

איך להיות מאשה שמוליאן:

1. קום כל בוקר עם דיסק של מוזיקה משנות ה-60.
2. הכן לו"ז לחודש קדימה ותאבד את היומן.
3. קרא ספרים וסמן עמודים בקיפול "אזניים".
4. תשנא שקיעות.
5. קבע "גיים נייט" לפחות פעם בשבוע.

איך להיות אוריה יבלונבסקי:

1. שים לב שלוקח לך לפחות שעתיים להתעורר בבוקר.
עצה ליעול: אל תדבר ושלא ידברו אתך!
2. אכול שקית במבה לפחות פעם ביום.
בשר הוא מצרך קריטי לקיומך.
3. הסתובב תמיד עם טיפות אף בהשג יד.
אתה ממש לא מכור, רק מרגיש רגוע יותר כשזה אתך.
4. לך ללמוד משחק בגיל מאוחר, כי סוף-סוף הבנת שרק את זה אפשר ללמוד בלי פסיכומטרי.

איך להיות יואל רוזנקיאר:

1. קח כוס חלב.
2. גלגל סיגריה.
3. עשן את הסיגריה ושתה את החלב. או להפך.
4. מרח אולטראסול.
5. צא לדרך.
6. דביל, שכחת את הפלאפון.
7. חזור.
8. קח גם את הארנק.
9. הלאה והצידה.

הפילוסופיה של היוטיוב

שיחה עם הבמאית והיוצרת רוני ברודצקי

"הרעיון להצגה 'איך לקום מכיסא' עלה בראשי כשקראתי את הספר 'סיפורי קרונפיוס וכמס' מאת הסופר הארגנטינאי חוליו קורטסאר", מספרת הבמאית והיוצרת רוני ברודצקי. "בספר מוצגות הוראות הפעלה לדברים בנאליים, כגון איך לשייר, איך למתוח שעון, איך לטפס במדרגות וכד'".

הבנאליות הזאת, אשר מקבלת אצל קורטסאר מבנה מוגדר ומוסדר, המפרק אותה לגורמים כדי להרכיבה מחדש, הוביל את ברודצקי למסע מרתק, מסע אל נכחי תופעה תרבותית וחברתית חובקת עולם וחסרת גבולות, המתרחשת כל-כולה בעולם הוירטואלי.

"חשבתי שבעידן שבו אנחנו חיים, גם לנו יש הוראות הפעלה לכל עניין ועניין והן נמצאות בתוך יוטיוב", היא אומרת. "אני וצוות השחקנים של הקבוצה החיפאית התחלנו לחפש במרחבי היוטיוב סרטוני הדרכה. נושאי הסרטונים לא היה מהותי בעינינו. מה שחשוב היה הוא שיסבירו לנו משהו, כל דבר שהוא. צפינו באינספור סרטונים. חלקם מצחיקים, חלקם משונים, רבים מהם משעממים. אבל בלי קשר לתוכן שלהם, ככל שצפינו בהם עוד ועוד, כך מצאנו את עצמנו נקשרים יותר ויותר לדמויות הללו, לאנשים האלו שחיים במקומות שונים בעולם, וכולם, במין מכנה משותף אדיר ממדים, רוצים להסביר לנו משהו. לא משנה מה. משהו שהם יודעים והם רוצים ללמד אותנו, כדי שגם אנחנו נדע".

ילידי "דור האיקס", שנות ה-80-70 של המאה הקודמת, גדלו על ברכי הטלוויזיה. הטלוויזיה, אומרת ברודצקי, מקדשת את האסתטיקה של האולפן, תפאורה, תאורה וסאונד. בעולם סרטוני ההדרכה, לעומת זאת, המצב שונה לחלוטין. "היוטיוב הוא אסתטיקה של חובבנות. המרחב המצולם הוא המרחב הביתי, הצילום מבודק, אין איפור או תלבושת מיוחדת, אין שום דבר שמייפה את המציאות. כל אחד יכול לשים את עצמו בכל מקום ובכל מצב, וכל אחד יכול לצפות".

"הסרטונים שהתלכדו להצגה הם סרטונים מגוונים. היו כאלה שצפו בהם מיליונים, והיו כאלה שצפו בהם רק עשרות בודדות. את מחיאות הכפיים שלהם היוצרים מקבלים בצורה של 'לייק' או במספר שעולה מתחת לסרטון. כלומר, הם במעגל סגור - הם מצלמים את הסרטון במרחב הביתי, הם צופים בו ובסרטונים אחרים בבית, וגם את ההכרה או אי ההכרה הם מקבלים בבית", היא מוסיפה.

רמת ההשקעה בסרטונים הללו שונה מסרטון לרטון, מספרת ברודצקי. "חלקם ערוכים בגסות, חלקם משלבים אפקטים מתוחכמים, חלקם אינם ערוכים בכלל. ישנם אנשים צעירים, מבוגרים, קשישים, ישנם תינוקות, וכמובן, חתולים. אבל בכולם קיים מכנה משותף אחד: הכמיהה העזה לאהבה, להכרה, לשייכות. בהצגה ניסינו לתת לאהבה הזו ביטוי ממשי. לחבר את הסרטונים הפזורים לסיפור. למשמעות".

יוטיוב, מסכמת היוצרת, הוא הפילוסופיה של העידן החדש. "בשתי דקות נוכל ללמוד כל דבר על כל דבר, וללא מאמץ כלל. אבל כמו תמיד, השאלה היא באיזה מחיר. איזה מחיר תגזול מאתנו ההשתעבדות להוראות הפעלה? איזה ידע יאבד לנו בלעדיהן? את זה, אני חוששת, עוד נגלה לבד".

*בעברית יצא הספר בקובץ "שמיים אחרים"

איך להיות שחקן

שחקני "החיפאית" בוידויים חושפניים

איך להיות רון רינטר:

1. אל תסתרק לעולם.
2. לך לשחות. זה כיף אבל אחרי 32 בריכות תתחיל להשתעמם.
3. לך לטייל ביערות הכרמל.
4. התרגז מהר והרגע מהר.
5. אתה יכול לאכול הכול, חוץ מרגל קרושה.

איך להיות ג'ומי אלפסי:

1. לדבר במבטא צרפתי קל.
2. לשתות קפה בבוקר לפני קימה מהמיטה.
3. לרקוד גאגא בשישי בבוקר.
4. לנסוע לפריז פעמיים בשנה כדי למלא את המזוודה בגבינות מסריחות.
5. לשמוע בוסה נובה כשהחיים נהיים מעט קשים.
6. לשיר ז'אק ברל במקלחת (מומלץ!).
7. להיות מוכן תמיד לדברים לא צפויים (כי יש המון).

איך להיות ליאור לב:

1. לגדול במושב עין ורד, לנסוע על קורקינט, לרקוד מוגזם ולאכול אבוקדו.
2. לגדול קצת.
3. לדעת מילים לכל השירים.
4. לרקוד יותר מוגזם.
5. לאכול עם הידיים.
6. לעולם לא לדעת את סדר החודשים.
7. לגדול עוד ממש קצת.
8. לעבור לחיפה, לאכול עוד אבוקדו.

עידן היוטיוב | פריצת הגבולות המוחלטת

פרופסור שיזף רפאלי

היכן נמצאת התרבות שלנו? פעם, התשובה הייתה ברורה: במילה הכתובה. בספר ובספרות. תחילה הדיבור והנאום ואחריהם הספר היו ערוצי המדיה שייצגו אותנו ושאליהם היינו מחויבים. אבל האם בעידן האינטרנט עודנו אנשי ספר? קוראי ספר? מוגדרים כעם הספר? שולחים ילדים ללמוד בבית הספר?

או שכבר הגענו לנקודה שבה כל אלה מתפוגגים אל מול המסכים הקטנים והביטים הזוהרים שברשת? לאן מוליכות אותנו צורות התקשורת החדשות?

יוטיוב הצעירה קיימת רק שלוש עשרה שנה, אבל בתוך שנים ספורות תפסה מקום במרכז במת התרבות. היא מציבה ושוברת, וחוזרת ושוברת שיאים. כמעט מיליארד וחי אנשים צופים ביוטיוב בכל חודש. בכל דקה מועלים ליוטיוב למעלה משלוש מאות שעות חדשות של וידיאו. ברובן יצפו מעטים בלבד. אבל כבר יש יותר מעשרת אלפים סרטים וסרטונים ביוטיוב שזכו, כל אחד, ליותר ממיליארד צפיות. כל יום נצפים ברשת הסרטונים למעלה ממיליארד שעות וידיאו. לצורך השוואה, גם בקרב הסרטים המצליחים ביותר של כל הזמנים, שוברי הקופות, יש רק כמה עשרות שחצו את קו מאה מיליון הצפיות כל אחד. אין הוצאה לאור אחת בעולם שהדפיסה כותר כלשהו במספרים שכאלה, וודאי שאף ספר לא זכה לכמות כזו של קוראים.

במאה הקודמת היו התיאטרואות, ואחריהם גם בתי הקולנוע המהוגנים, לעוגנים התרבותיים. מעטים דיברו על "התמכרות", אבל כולם נהרו לראות טכניקולור, לשמוע סטריאו ודולבי. את הקולנוע הובילו האולפנים הגדולים והמקצועיים (Studios), אשר ייצרו סרטים להמונים. המסך היה גדול, והביקור עלה ביוקר.

יוטיוב הפכה את כל אלה על ראשם: כל אחד יכול לצלם, כי יש טלפון חכם עם מצלמה בכל כיס. כל אחד יכול לשוב ולצפות, ובחינם. ולעצור, ולהאיץ, ולשתף. המדיום גלובאלי, מוכר בכל העולם. כל שעה ראווה וכל מקום מתאים לצפייה. גם (כמעט) כל נושא קביל. יש המון חיקוי וחזרתיות, אבל גם היצירתיות באופני ההצגה עולה על גדותיה. נפרצו גבולות הסוגות (ד'אנרים).

גם הטלוויזיה פועלת מזה כשבעים שנה. על הקולנוע והטלוויזיה היו אומרים בביקורת שהם "בסך הכל תיאטרון מצולם". אבל על יוטיוב איש כבר לא יאמר שהוא "בסך הכל שום דבר", וודאי שלא צל חיוור של הקולנוע או הטלוויזיה. כי עכשיו, בתיאטרון רואים הצגות על יוטיוב; תכנית טלוויזיה פופולארית מאד נקראת "הצינור" – שואלת את שמה ומשעינה את תפארתה על רשת האינטרנט עצמה; בחדשות מככבות התמונות שראו אור לראשונה ביוטיוב; והעיקר – הקהל של הטלוויזיה נודד ליוטיוב, שם הוא צופה במה שבא לו, בשעה, במיקום ובמחיר הנוחים לו. פעם היינו שרים ש"הוידאו הרג את כוכב הרדיו" (Video killed the radio star). היום תופס האלגוריתם של יוטיוב את מקומה של המערכת והצוות המחליט על ה"פלייליסט". יוטיוב היא אחת הזירות הראשונות והמובילות שבהן האלגוריתם הממוחשב "תופס פיקוד" בהשפעה על מה מציגים לנו ועל מה שאנחנו צופים בו.

מהן ההשפעות ארוכות הטווח? האם הארכיאולוגים של העתיד ימצאו בתילי השאריות הדיגיטליות שהתרבות שלנו אוספת רק סרטונים מביכים על חיות בית, מסיבות יום הולדת ומתיחות של האחד באפריל? או שהמורשת המצטברת של יוטיוב תהיה שינוי מעמיק באופנים שבהם אנחנו מתעדכנים בחדשות ועושים פוליטיקה ויחסים בין לאומיים, לומדים, מלמדים ומחנכים, יוצרים אמנות ומוזיקה, משמרים זכרונות של קהילות וקבוצות חברתיות, נותנים ביטוי לעצמנו?

ברור שיוטיוב כותבת מחדש את הנורמות והחוקים לגבי זכויות יוצרים. היא פורצת את גבולות הצנזורה. היא מגדירה מחדש את גבולות הפרטיות. יש בסרטונים המוצגים באמצעותה ובשיח שהיא מארחת סביבם כמות אדירה ומבישה של בורות, ניבול פה, גזענות, הסתה, ילדותיות ואלימות. אבל זהו גם הערוץ התוסס ביותר של יצירתיות וחדשנות תרבותית. יוטיוב היא גרם המדרגות שעליו מטפסים המובילים שבמעצבי הטעם (הרע וגם הטוב) של דורנו.

יש ביוטיוב הזדמנות אדירה, וגם איום לא קטן. זהו מדיום השתתפותי, ואכן המונים משתתפים בו, לא רק כצופים, אלא כיוצרים וכמגיבים. ביוטיוב התפתח הרעיון של ה-Prosumer - ה-Consumer שהוא גם ה-Producer, ה"צרכן": הצרכן שהוא גם יצרן. כל עוד הצרכן לא מידרדר לצורת "צרחן" – זה טוב. אבל באותה עת שזהו מדיום דמוקרטי, יוטיוב הפך לאמצעי תקשורת של המונים, אולי ה-אמצעי של ה-המונים. כשהמודל העסקי מכתוב חתירה לקהלי ענק, חוקי הפופולאריות של המכנה המשותף הנמוך שוררים גם הם.

כל השינויים הללו מזכירים לנו במידה רבה את מה שהספר עשה לטכנולוגיה שקדמה לו. כשגוטנברג פיתח את מכונת הדפוס, ספק אם העלה בדעתו את השלכותיה ארוכות הטווח על אוריינות – על הדת, האמונה וכוחה של הכנסייה, ועל התפתחות המדע, הופעת הרנסנס וצניחתו של הפאודליזם. הדפוס ערער את כל אלה כשקרא תיגר על מסורת הכתיבה והחליף אותה. יוטיוב עשויה (או עלולה) להשיג ערעור דומה, כשהיא קוראת תיגר על התקשורת החזותית, וזו של פנים-אל-פנים.

פרופ' שיזף רפאלי הוא חוקר במרכז לחקר האינטרנט באוניברסיטת חיפה ובמוסד נאמן לחקר מדיניות ציבורית, הטכניון.

איך להיות שחקן

שחקני "החיפאית" בוידויים חושפניים

איך להיות אורי גוב:

1. צא מהבית רק אחרי מקלחת והתארגנות ארוכה מדי.
2. חכה עם הארוחה הראשונה של היום לאחר הצהריים.
3. לבש בגדים שחורים בלבד ונעל נעלי עקב לגברים. בלבד.
4. עשן סיגריה אחרי סיגריה, למרות האסטמה.
5. התפלל לחורף תמידי, לחיים יפים בדנמרק ולתפקיד מצוין במשחקי הכס.
6. קנח כל ארוחה בלגימת פרנה ברנקה. תמיד טוב.
7. שמור אמונים לפוקהונטס. היא בעדך.

איך להיות שירה בליץ:

1. תהיי מזל טלה (זה לא אומר לך כלום).
2. תרצי תמיד להצחיק.
3. בקרי את סבתא שלך לפחות פעם בשבועיים.
4. קראי לחברות שלך "אחי".
5. אל תצליחי לסמס וללכת בו-זמנית.
6. איכלי בטטה כל יום.
7. שנאי את הנמשים שלך.
8. אהבי את הנמשים שלך.
9. כשאת יוצאת שתי ג'ין וסודה.
10. שחקי כדורגל-ותהיי ממש טובה!

איך להיות אדר בק:

1. לא להצליח להירדם בלילה.
2. להילחץ.
3. להעדיף פחמימות על פני כל סוג מזון אחר.
4. לאסוף המון עציצים ולהרוג אותם בלי כוונה.
5. להרגיש.
6. לנסות להיות מאורגנת אבל להפיל דברים כל הזמן.
7. לצחוק.

קורות חיים | יוצרים

חני ברודצקי | רעיון ובימוי

במאית וסופרת. מנהלת אמנותית של הקבוצה החיפאית, תיאטרון חיפה. בוגרת בית הספר לאמנויות הבמה סמינר הקיבוצים במסלול בימוי. בוגרת התוכנית הבינתחומית לתואר שני באוניברסיטת תל אביב. בשנת 2014 היתה מועמדת לפרס היוצרת מבטיחה, במסגרת פרסי קיפוד הזהב 2014. ספר ביכוריה, "ברכה כמעט אולימפית", ראה אור בהוצאת כנרת זמורה ביתן. בין עבודותיה כבמאית: בתיאטרון חיפה: **קרקס של יהודים** - עיבוד לסיפורי נתן אנגלנדר (כתיבה בשיתוף דניאל כהן לוי), **אקווריום** - יצירה מקורית; בתיאטרון צוותא: **כי אמיתית היא** (כתיבה ובימוי בשיתוף ניבה דלומי), **חובזה** - עיבוד לסיפורי אתגר קרת; בפסטיבל עכו: **השולחן** (כתיבה ובימוי, בשיתוף יעל תורג'מן); בפסטיבל חיפה להצגות ילדים: **נונה קוראת מחשבות** (כתיבה ובימוי); בסמינר הקיבוצים: **WHITE LIE**, **נוקטורנו מס' 9** (כתיבה ובימוי); בבית ביאליק: **אגדה במעבדה** (כתיבה ובימוי); בפסטיבל ימי זמר חולון: **שירים גדולים לילדים קטנים** (כתיבה ובימוי בשיתוף רובי קסוס).

יתם לבנה | כוריאוגרפיה

בן קיבוץ סאסא, במאי וכוריאוגרף. בוגר בית הספר לאמנויות המחול במכללת סמינר הקיבוצים, בעל תואר ראשון B.ed ותעודת הוראה בהתמחות בתיאטרון-מחול. זוכה פרס לעידוד היצירה של קרן חבצלת לשנת 2017, סטודנט לתואר שני MFA בקולנוע וטלוויזיה באוניברסיטת ת"א. עבודותיו למסך ולבמה הוצגו בפסטיבלים בצרפת, גרמניה ופולין. יצירת המחול שלו "Anyone" עלתה בבכורה במרכז סוזן דלל, בפסטיבל גוונים במחול 2017 ובפסטיבל 2018 AGITART (ספרד). מבין עבודותיו בכוריאוגרפיה ובימוי תנועה לתיאטרון: **גוליבר**, **האוריסיטיאה** בתיאטרון גשר.

רות מילר | תפאורה

בוגרת ביה"ס לאמנויות הבמה סמינר הקיבוצים במסלול עיצוב במה לשנת 2014. זוכת מלגת עיצוב תפאורה ותלבושות בפרויקט "מונו שואו" בתיאטרון אורנה פורת לילדים ונוער לשנת 2015. בין הפקותיה: מדיטק חולון: **נשיקה בכיס**, **רשת ביטחון**; תיאטרון בית ליסין: **הזוג המוזר**; תיאטרון חיפה: **אקווריום**, **זיתים**, **קרקס של יהודים**; גודמן בית ספר למשחק בנגב: **תקווה טרגדיה**; ביה"ס למשחק יורם לוינשטיין: **Baby**; ביה"ס למשחק בית צבי: **ג'יין אייר**; תיאטרון החאן: **מתחזקים**; פסטיבל עכו 2015: **בית מטבחיים 5**; מרכז נוער למצוינות, תיאטרון באר שבע: **הנפש הטובה מסצ'ואן**, **סוליקא**; פסטיבל אביב, 2015 תיאטרון הסמטה: **שלום**, **צפירה סוריה**; ביה"ס לאומנויות המחול, סמינר הקיבוצים: **WHITE LIE**; ביה"ס לאומנויות הבמה סמינר הקיבוצים - הפקה אורחת בתיאטרון הלאומי הבימה: **אהבתי הראשונה**.

רן בגנו | מוסיקה

משנת 1987 עוסק במגוון רחב של מוסיקה ובשנים האחרונות מנהלה המוסיקלי של להקת המחול 'ורטיגו' בהנהלת נועה ורטהיים. זוכה פרס "אופיר" 2013 על הלחנת המוזיקה ל**אפס ביחסי אנוש**, זוכה פרס חג'ג' 2013 על עבודתו בסרט **פלסטלינה**, זוכה פרס הפסקול הטוב לשנים 2011 ו-2014 על המוזיקה לסדרה **פלפלים צהובים**. זוכה פרס האקדמיה לסרטים דוקומנטריים 2007 על הפסקול לסרט **מרגל השמפניה**. היה מועמד לפרס התאטרון האיטלקי בשנים 2013, 2015, 2016.

אלונה ויינשטיין | תלבושות

בוגרת החוג לעיצוב במה, ביה"ס לאמנויות הבמה סמינר הקיבוצים, 2014. מעבודותיה: בתיאטרון באר שבע: **השיטה**; בתיאטרון בית ליסין: **הזוג המוזר**; בפסטיבל עכו 2015: **בית מטבחיים 5**; בפסטיבל חיפה להצגות ילדים: **סיפורי סבתא וסבא גם, אם פתאום אפגוש אריה**; במדיטק: **נשיקה בכיס**, **רשת בטחון**; בתיאטרון הנפש: **קול אחד**; בגודמן בית הספר למשחק בנגב: **סינדרלה**, **זה שחוטף סטירות**, **מועדון ארוחת הבוקר**; בסטודיו למשחק יורם לוינשטיין: **הלוויה חורפית**, **פביאן**; בבית הספר לאמנויות הבמה סמינר הקיבוצים: **8 1/2**, הפקה אורחת בתיאטרון הבימה: **המלט**; בפסטיבל תיאטרון קצר #16; בתיאטרון האינקובטור: **חלפון 6**; במכון ויצמן: עיצוב במות לכנס אגודת ידידי מכון ויצמן.

קורות חיים | יוצרים

זיו וולושין | תאורה

בוגר סמינר הקיבוצים בתיאטרון. עיצובים: **אח אח בום טראח**, **סיפורי גילגמש** (זוכה פרס התאורה פסטיבל חיפה 2003, 2009), **אישה בחולות** (תיאטרון יפו, זוכה פרס התאורה בקיפוד הזהב 2006), **נשים זרות** (תיאטרון יפו, זוכה פרס התאורה בקיפוד הזהב 2007), **החוטם**, **פוסט טראומה**, **מונוגמיה**, **ארץ חדשה**, **הסוחר מוונציה**, **השבועה**, **הקמצן**, **אלוהים מחכה בתחנה**, **חשמלית ושמה תשוקה**, **יחסים מסוכנים**, **קוריולונס**, **סיפור פשוט**, **לבד בברלין**, 1984 (הבימה 2009-2017), **הקסם של אורנה** (תיאטרון אורנה פורת 2010-2011), זוכה פרס תאורן הצגות הילדים), **אופרה: דיידו ואניס**, **הרמאי**, **פונדק הרוחות** (אופרה קאמרה 2010-2012), **ערבה** (תיאטרון נוצר 2011), זוכה התאורה בפרס קיפוד הזהב 2012), **הידי**, **המכשפה בבית ממול** (תיאטרון המדיטק 2014), זוכה פרס התאורה פסטיבל חיפה 2012), **מלאכת החיים**, **הר לא זז** (זוכה פרס התיאטרון 2016), **הוא הלך בשדות**, **הקומה שלישיית**, **מלך הכלבים**, **הסודות** (בית ליסין 2012-17), **משהו למות בשבילו**, **בומרנג**, **הרפתקאות חמור שכולו תכלת**, **ליל העשרים** (תיאטרון חיפה 2012-16), **החיים בשלוש גרסאות**, **המחברת הגדולה**, **חוות החיות** (תיאטרון גשר 2013/16), **רק אתמול נולדה**, **בין חברים**, **רומאו ויוליה**, **גרין מייל**, **הרולד ומוד**, **בימנו לא יוצאים לדו קרב**, **דונה פלור** (תיאטרון ב"ש 2013-2017), **החדר האחורי**, **קרום** (הקאמרי 2016-17), **מלכת השלג** (תיאטרון לילדים ונוער ב"ש, זוכה פרס הצגות הילדים 2017) ועוד.

יאיר שפירא | ע. במאית

בוגר בית הספר לאמנויות הבמה של סמינר הקיבוצים במסלול משחק (2014-2017). שיחק בהצגות: **אורז כחול**, **טנגו**, **שמונה וחצי**. כתב וביים את ההצגות **נדודים בקערת אבק** (סמינר הקיבוצים, 2016), **ולוויתן** (תיאטרון הקובייה, 2018). זוכה מלגת קרן התרבות אמריקה ישראל (קרן שרת) לשנת 2016/2017.

ג'רמי אלפסי

שחקן הקבוצה "החיפאית" של תיאטרון חיפה (2018). נולד בצרפת והתחיל לשחק בגיל צעיר מאוד. אחרי הכשרה מקצועית בקונסרבטואר בפאריז הוא הקים את האנסמבל "COULISSE DE FRAMBOISE" איתו שיחק בכמה הצגות כגון **המחלוקת** מאת מריבו, **המעגל** מאת א. שניצר, **הגבירה המולאה** מאת ק. גולדוני, **נא לא לשלם** מאת דריו פו ועוד. ב-2008 עלה לארץ והמשיך ושיחק באילוף הסוררת והנרי החמישי של שייקספיר בתיאטרון המעבדה בירושלים. ב-2010 שיחק בתפקיד ראשי בהבימה בהצגה **מסייה דה פורסוניאק** מאת מולייר. מ-2011 התחיל לשחק באופן קבוע בפרינג': **העצב של השכן עמוק יותר** בבימויה של עמנואלה עמיחי (הצגה שזכתה בפרסים בפסטיבל עכו וזכתה להצלחה רבה בחו"ל) **המפטי דמפטי** מאת דינה בליך, **אמונה אהבה תקווה** מאת אדן פון הורבט, **פאוסט איש החלומות** מאת נעם רובינשטיין. בקולנוע: **המילים הטובות** מאת שמי זרחין, **זכרונות** מאת רותם זיסמן כהן. הוא גילם גם תפקידים מגוונים במספר סדרות (**המגיפה**, **רוז** ועוד).

אדר בק

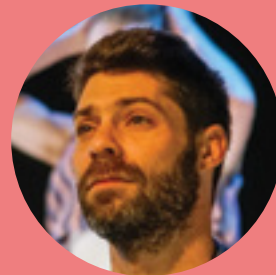
שחקנית הקבוצה "החיפאית" של תיאטרון חיפה (2018). למדה משחק בבית הספר דרמה סנטר לונדון (Drama Centre London). שיחקה במספר הפקות קולנוע ותיאטרון בלונדון וישראל ובעלת תואר שני בפסיכודרמה. משחקת בהצגה **אהבה וכסף** בתיאטרון תמונע.

אורי גוב

שחקן קבוצת "החיפאית" של תיאטרון חיפה (2018). יליד תל אביב, דובר שפת סימנים ישראלית. בוגר בית הספר קמפוס אריסון לאמנויות ותיכון עירוני א' לאמנויות בתל אביב. שירות לאומי במרכז מיחא - מעון לילדים חירשים. בוגר לימודי משחק בביה"ס לאמנויות הבמה, סמינר הקיבוצים. פרוייקטים נבחרים: **המחברת הגדולה** בבימוי מאור זגורי ומירי לזר (תיאטרון תמונע), **מדריך שחקנים על הסט** בסדרת הטלוויזיה "**זגורי אמפריה**", **מקלט 02** (פסטיבל עכו 2014, הצגה זוכת פרסי הבימוי, האנסמבל ועוד, תיאטרון תמונע), **חושים** בבימוי מאיה ניצן (תיאטרון הקובייה), **שמונה וחצי** בבימוי מירי לזר (סמינר הקיבוצים), הדרכת שפת סימנים לתיאטרון (תיאטרון הבימה, תיאטרון הספריה).

אוריה יבלונובסקי

שחקן הקבוצה "החיפאית" של תיאטרון חיפה (2018). בוגר לימודי משחק בביה"ס לאמנויות הבמה, סמינר הקיבוצים (2016). בין עבודותיו: בתיאטרון חיפה: **אנשים טובים** בבימוי איציק ויינגרטן; בתיאטרון הבימה: **המלט** בבימוי מאור זגורי; בצוותא: **רוצי איילה** בבימוי ארז שפירי; בתיאטרון השעה: **אל ארץ צבי** בבימוי גדי צדקה.

ליאור לב

שחקנית הקבוצה "החיפאית" של תיאטרון חיפה (2018). בוגרת לימודי משחק בביה"ס לאמנויות הבמה, סמינר הקיבוצים וזוכת מלגת "קרן שרת" לתיאטרון. מעבודותיה בתיאטרון: בתיאטרון הבימה: המלט בבימויו של מאור זגורי, קונצרט לשמונה בבימוי דליק ווליניץ; בתיאטרון הקאמרי: שליחותו של הממונה על משאבי אנוש (בתפקיד יוליה רגאייב) בבימויו של איציק ווינגרטן. משחקת בסדרה על הספקטרום בבימויו של יובל שפרמן.

יואל רוזנקיאר

שחקן הקבוצה "החיפאית" של תיאטרון חיפה (2018). בוגר לימודי משחק בביה"ס לאמנויות הבמה, סמינר הקיבוצים (2016). מעבודותיו בתיאטרון: בתיאטרון תמונע: אהבה וכסף מאת דניס קלי בבימוי משה פרלשטיין; בתיאטרון יפו: סעדון אל-מג'נון מאת לנין אל-רמלי בבימוי יגאל עזרתי; בתיאטרון השעה: הבריחה מאת אורלי ישועה ויונתן שוורצברג בבימוי תום שוורצברג. פרסים ומלגות: מלגת הצטיינות מטעם תיאטרון "הבימה" בפסטיבל הצגות סטודנטים על תפקיד זינהום בהצגה סעדון אל מג'נון מאת לנין אל-רמלי, מלגת תמיכה מתיאטרון הקאמרי, מלגת הצטיינות בלימודים מטעם עמותת אלי ליאון, זכייה ב-8 תחרויות מלגות במהלך הלימודים.

רון רינטר

שחקן קבוצת "החיפאית" של תיאטרון חיפה (2010 עד היום). בוגר לימודי משחק בסטודיו למשחק ניסן נתיב י-ם (2001). השתתף בהצגות: בתיאטרון חיפה: תופעות לוואי, איזראל ז'ורנאל, תש"ח, משהו למות בשבילו, בת המלך, מיץ מיץ לימונדה, גיבור הלובי, הרפתקאות חמור שכולו תכלת, ליל העשרים, אקווריום, קרקס של יהודים; בתיאטרון מרא"ה: בלדה ליוסף, הפצצה יקירתי, הנסיך הקטן, מספרים אהבה, טומג'ה – הטעיה קטנה; בתיאטרון הסמטה: הקהל, מרד המתים. שיחות עם הברמן הצגה בברים בהפקה עצמית, שטחים ופרידות בפסטיבל תיאטרון קצר. השתתף בטלוויזיה: תיק יהלום - סדרה בערוץ לוגי, מעצר בית בערוץ 2. השתתף בקולנוע: הקן המתרוקן - ארגנטינה, אנחנו לא לבד.

מאשה שמוליאן

שחקנית הקבוצה "החיפאית" של תיאטרון חיפה (2018). בוגרת לימודי משחק בסטודיו למשחק ניסן נתיב י-ם. בוגרת קורס משחק מול מצלמה של רותי דייכס. מעבודותיה בתיאטרון: בתיאטרון מיקרו: הסערה, כימים אחדים בבימויה של אירנה גורליק; בצוותא: לאורך כל הלילה בבימויה של מאיה שעיה. שחקנית בהצגה חלום בהקיץ בשיתוף שחקנים מעמותת שק"ל בבימויו של יצחק לאור. תפקיד ראשי בפיצ'ר אחריי, הפקה משותפת לישראל ואוקראינה בבימויו של אריאל כהן.

שירה בליץ

שחקנית הקבוצה "החיפאית" של תיאטרון חיפה (2018). בוגרת לימודי משחק בבית הספר לאמנויות הבמה "בית צבי" (2009-2012). מעבודותיה בתיאטרון: בתיאטרונטו 2017: הצגת היחיד חבילה עוברת. השתתפות בסרט קצר רכבת החופש בבימוי תאופיק אבו ואיל. השתתפות בסרט פרה אדומה בבימויה של ציביה ברקאי. השתתפות בפרויקט "המחזאים" בצוותא. השתתפות בסדרות רשת שכתבה ויצרה.

הצוות שלנו

דירקטוריון תיאטרון חיפה

יו"ר ישראל סביון,
חדווה אלמוג (מ"מ ראש העיר), רבקה איזיקוביץ, ד"ר אסתי גולן, רו"ח גלית יחזקאלי,
ירון פיינטוך, משה פרץ, בתיה קלייט

מנכ"ל ניצה בן צבי
מנהל אמנותי משה נאור
יועץ משפטי עו"ד שלמה כרום
עו"ד יעריית אייל
ועדת ביקורת: יו"ר רו"ח מרי סבג
רו"ח יוליה מרזליאקוב
רו"ח מבקר רו"ח זאב שלום
מבקר פנים רו"ח יום טוב בילו

שחקנים בהצגות תיאטרון חיפה (לפי סדר א"ב)

יוסף אבו ורדה, אורטל אבנעים-פרידמן, דור אוהיון בר-נתן, טלי אורן, אלברט אילוז,
יוסף אלון, מירי אלון, עדי אלון, שרון אלכסנדר, ג'רמי אלפאסי, עידן אלטרמן, חן אמסלם,
ג'ורג' אסקנדר, מורן ארביב-גנס, ענת ארבל, דמיטרי באסין, לנה בולט, רבקה בכר,
לירית בלבן, שירה בליץ, דורון בן דוד, דביר בנדק, לירון בן שלוש, שאול בסר, אדר
בק, לנה בקסן, יואב בר לב, אורי גבריאלי, אורי גוב, נעה גודל, רוני גולדפיון, ישי גולן,
שושה גורן, דודי גזית, חן גרטי, אלכס גרייסר, חיים דולינגר, אלמה דישי, שרון דנון, אמיר הלל,
איגור וינוקור, יוליה ורגין לוינשטיין, יונית טובי, מונה חווא, חנאן חילו, אוריה יבלונבסקי,
איגור יליזרייב, איציק כהן, יפעת כהן, ליאור כהן, ליאור לב, דורית לב ארי, יעל לבנטל,
אסי לוי, שירה לוי, דליה לי שטורן, לוסיה מאליה, מיכאל מושונוב, רותם מלר, תותי ניניו,
ענת סלונים, ולדי פסחוביץ', ג'סאן עבאס, יסמין עיון, סיגלית פוקס, סטיב פרידמן, קרן צור,
שרון צור, נילי צרויה, נינה קוטלר, מיקי קם, רעיה קמינסקי, אוהד קנולר, איילת רובינסון,
טהוניה רובל, אייל רוזלס, יואל רוזנקיאר, לאורה ריבלין, רון ריכטר, נועם שוסטר-אליאסי,
מאשה שמוליאן, נועם שנהב, אולגה שצמן

דרמטורג התיאטרון עמיר קליגר
עוזרת מנהל אמנותי יואלית אליכין
מזכירת התיאטרון ורדית כהן
מנהלת שיווק מיכל הללי
מנהלת מכירות חוץ ומחלקה חינוכית גילת סלע
תקשורת שיווקית ותוכן עדי רונן

מנהל טכני עופר טל
מנהל הפקות דור שלום
חשבת רקפת בלומנפלד
קב"ט שושני מרקוביץ'
דוברות יחסי ציבור "בירן תקשורת"
הנהלת חשבונות מרינה גנדין
משרדי פרסום סטודיו דותן-לידז', ציבלין

צוות טכני:

תפעול שמואל מיכאלוב, ואלרי זסלבסקי, מיכאל ניבוטובסקי, דימיטרי סקרינקו,
עוז שליין, טימותי סליצקי, אלדד מיכאלי, שי סיני
סאונד ניסים טוויטו, גיא וילינסקי, דודי עשור
חשמל ותאורה חואן כהן, יוסי זוהר, ניר ריקון, אלי אשכנזי, דימה אלטמן, רומן אורין,
ליאור לויין
הלבשה לובה גלפרין, ויקי אזולאי, ששה צ'רנין, עמליה זכריה
מתפרה סרגיי קאשין
איפור ופאות לודה גולדברג, טניה שפק
אביזרים ענת זמיר
מנהלי הצגה יואלית אליכין, דור שלום, ענת זמיר, עמליה זכריה
אחזקה קלרה זינגר, נדיה בונדורנקו

שירות לקוחות ומנויים:

אחראי משמרת יובל יאירי, רמי אלקסלסי
נציגים אורלי קוטיק, הילה אטיאס, רועי דגן, נורית דרייפוס, עדי טושק, ספיר כהן,
אמי עודה, חנא לאון, לאוניד קרסנר

דיילים:

אחמ"שים אסף ברנשטוק, הלנה גולדמן, אביטל גולדמן, אופיר יוסף
דיילים אנה לוי, אור אביב, לימור ארמה, טלי ביסקר, מתן גרנר, יותם קנובל, קרן זיסמן,
שני כסיף, שיר ראבד, עדי שינדר, שירי עשת, גל עדי, דינה קורת, יפתח ינקו, אורן סלמנדר,
ני רז, שי עקיבא, עוז קרא, בר אביב, ענבר אבני, קארין ליאחובצקי, לב אביב

חוג ידידים תיאטרון חיפה

יו"ר חוג הידידים

ארז ישכרוב מייסד ומנכ"ל המכללה לעיצוב ולתקשורת חזותית "תלתן"

מייסדים

ישראל סביון, יו"ר דירקטוריון תיאטרון חיפה
ניצה בן צבי, מנכ"ל תיאטרון חיפה
ישראל בן שלום, יו"ר איגוד התאגידים העירוניים בחיפה
אורית לנדאו, מנכ"ל יובלים
יוליה מזריאלקוב, רו"ח עצמאית
ראובן מתוקי, מנהל מערך המחשוב לינרו לייט

חברי הנהלה

ישי אבצן, יו"ר לשכת רואי חשבון
אלי אהרון, בעלים של קבוצת מנרה
ערן אלפונטה, מנכ"ל מט"ח חיפה
ליאור אכלבאום, מנהל מרחב צפון –
התאחדות התעשייתיים

אבי גולדברג, מנכ"ל ביה"ח כרמל

ריקי גרנות, דירקטורית בחברות רבות
ביניהם – רמב"ם

שמוליק וטנשטיין, מנכ"ל לשכת המסחר
והתעשייה חיפה והצפון

מנדי אלצמן, מנהל נמל חיפה

אורית מזוריק, אדריכלית ומעצבת תעשייתית

מרדכי מנדל-שקד, מנכ"ל ארגון הקבלנים
מחוז חיפה

ברוך מרזן, סגן נשיא ומנכ"ל אוניברסיטת חיפה

דני נישליס, בעלים של רדיו חיפה

אנדריי סוידאן, בעלים - ספיישל ריזרב

חיים פייגלין, סגן נשיא התאחדות בוני הארץ

יוכי פלר, יו"ר מועצת הטלוויזיה, הרשות השניה

קחן פריד-גיל, עו"ד

איתן רוסו, פעיל חברתי

ד"ר אמנון רופא, מנכ"ל המרכז הרפואי בני ציון

אור שחף, מנכ"ל החברה הכלכלית חיפה

אמנון שטרן, מנכ"ל משותף – קבוצת שטרן

HOW TO GET UP FROM A CHAIR

Concepted & Directed by: **Ronnie Brodetzky**

Choreography: **Yotam Livne**

Stage Design: **Ruth Miller**

Music: **Ran Bagno**

Costume Design: **Alona Vainshtein**

Lighting Design: **Ziv Voloshin**

Director Assistant: **Yair Shapira**

Cast: "Ha-Cheifa'it" Ensemble: **Jeremie Elfassy, Adar Beck, Uri Gov, Uriah Jablonowsky, Lior Lev, Yoel Rozenkier, Ron Rychter, Masha Shmulian, Shira Bllitz.**

Want to do something but don't know how?

No problem! Just search on Youtube "How to" and you'll find an answer to all your questions:

How to tie a tie;

How to put on a lipstick;

How to wash the floor;

How to defend yourself from burglars;

How to develop your self confidence;

How to kiss;

How to make someone fall in love with me.

If you liked what you saw – please, klick Like. It would be very nice.

How to get up from a chair. The show is inspired by Youtube "How to" movie clips.

Duration of the performance: 1 hour and 15 minutes, without intermission

First performance: 26.6.2018

תיאטרון חִיפָה

תיאטרון יוצר שינוי

תיאטרון חיפה, רח' פבזנר 50, מיקוד 3313436
טל': 04-8600500 | פקס: 04-8600575
אתר התיאטרון: www.hti.co.il

משכן התיאטרון ע"ש מאירהוף

The Joseph & Rebecca Meyerhoff Theatre of Haifa